

Σύριγγα θανάτου - μετάνοια ζωής (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου & Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Σεπτεμβρίου 18, 2011

Στό Ευαγγέλιο διαβάζουμε ότι στον Γολγοθά την ώρα της σταυρώσεως του Χριστού ένας εκ των ληστών που σταυρώθηκε μαζί του είπε στον Χριστό: «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου» (Λουκ. κγ', 42). Καί ο Χριστός τον διαβεβαίωσε ότι εκείνη την ημέρα θά εισερχόταν στην Βασιλεία Του.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας ερμηνεύοντας αυτό τό γεγονός αποκαλούν τον ληστή θεολόγο, που θεολόγησε από τον σταυρό, αναγνωρίζοντας ότι ο Χριστός που καταδικάστηκε νά πεθάνη διά του Σταυρού είναι Θεός. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος έχει μιά τέτοια ομιλία.

Τό γεγονός αυτό επαναλαμβάνεται ποικιλοτρόπως σέ κάθε εποχή. Πόσοι άνθρωποι δέν ομολογούν την θεότητα του Χριστού και δέν προσεύχονται σέ Αυτόν, ακόμη και την ώρα που πεθαίνουν! Πόσοι δέν τελειώνουν την ζωή τους μέ μετάνοια και συντριβή!

Διάβασα σέ περιοδικό ότι ο μακαριστός Επίσκοπος Πατάρων Ειρηναίος, που ανήκει στό Οικουμενικό Πατριαρχείο, και υπηρετούσε στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, στον Πρόλογο του βιβλίου του μέ τίτλο «Λουλούδια από τους κήπους της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας» αναγράφει ένα συγκλονιστικό περιστατικό:

«Προχθές, γυρίζοντας από έναν Εσπερινό πέρασα από την Ομόνοια. Πλήθος νέων ήταν μαζεμένοι γύρω από ένα παιδί. Στό χέρι του κρατούσε την τελευταία σύριγγα του θανάτου. Τόν πλησίασα και μέ δακρυσμένα μάτια φώναξε: "Βοήθεια, πεθαίνω...". Έτρεξα κοντά του τον αγκάλιασα. Μέ σπασμένη φωνή μου είπε: "Παπούλη, πεθαίνω διάβασέ μου μιά ευχή". Γονάτισα του διάβασα μιά ευχή. Ψέλλισε δύο λέξεις: "πές του

Χριστούλη νά μέ δεχτεί" και ξεψύχησε μέσα στην αγκάλη μου, άγνωστος μεταξύ αγνώστων. Φεύγοντας, ψιθύριζα μία προσευχή.

"Χριστέ μου, μία λέξη είπε ο ληστής και τον δέχτηκες στην βασιλεία Σου, δέξου και την ψυχή αυτού του παιδιού σου"» (Περιοδικό Ερώ, Απρίλιος-Ιούνιος 2011).

Τό περιστατικό αυτό είναι πολύ χαρακτηριστικό. Τό παιδί αυτό, πού ήταν πληγωμένο από την σύγχρονη μάστιγα των ναρκωτικών πέθανε στον δρόμο, ζητώντας προσευχή και επιθυμώντας νά τον δεχθή ο Χριστός στην βασιλεία Του. Ποιός ξέρει πόσα βάσανα πέρασε στην ζωή του για νά καταλήξει στα ναρκωτικά και ποιός ξέρει πόσες πληγές δέχθηκε από τό στενό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον και από τούς εμπόρους των ναρκωτικών, τούς εμπόρους τού θανάτου! Και όμως πέθανε μέ τό όνομα τού Χριστού και την αίτηση για την Βασιλεία Του.

Αλλά και η προσφορά των Κληρικών είναι μεγάλη, όταν ανοίγουν την αγκαλιά τους σε τέτοιες πληγωμένες υπάρξεις, όταν δέχονται τον πόνο των ανθρώπων, όταν χύνουν κάποια δάκρυα για τούς νέους πού βασανίζονται σκληρά.

Συγκινήθηκα διαβάζοντας αυτό τό περιστατικό γιατί θυμήθηκα μία παρόμοια σκηνή. Κοντά στην Ομόνοια της Αθήνας κάποια κοπέλα 25-30 ετών, πού έμοιαζε μέ 60 ετών, σκελετωμένη από τά ναρκωτικά, πονεμένη στό πρόσωπο πού ήταν σκαμμένο από τον πόνο και τά βάσανα, μέ εκλιπαρούσε: «Παπούλη, κάνε μία προσευχή για μένα για νά σωθώ» και μού είπε τό όνομά της. Ακόμη και τώρα, ύστερα από χρόνια, έχω μέσα μου έντονα την ενθύμηση τού προσώπου της. Είναι παιδιά τού Θεού πού αναζητούν τον Πατέρα τους, πού μέ τον τρόπο τους ζητούν αγάπη και στοργή, την οποία τούς την στέρησε η «ακοινωνητη κοινωνία».

Η ιστορία τού Γολγοθά επαναλαμβάνεται και ο Χριστός εξακολουθεί νά έχη φίλους από τό πιο πληγωμένο μέρος της κοινωνίας, από τούς «ανασφάλιστους»!

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Αύγ. 2011)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας [εδώ](#)